

واقعیت اش این است که اهمیت سینما کم شده است، و در اولویت ۲ و ۳ مخاطبین قرار گرفته است. شما تصور کنید من در وسط جنگ، عروسی برپا کنم! همه به ریش ام می‌خندند. اکران «اینان» اجباری بود چون اگر می‌ماند دیگر اکران نمی‌شد. چون فیلم‌های بعدی هم ساخته خواهد شد و ۳۰۰ فیلم هم که در انتظار اکران هستند. بنابراین در این شرایط هیچ وقت اکران نخواهد شد و بایگانی خواهد شد ولی وقتی فیلم را اکران کنیم می‌توانیم آن را در پلتفرم‌ها عرضه کنیم و احتمالاً بخشی از فروش تکرده، آن جاجیران کنیم، همچنین اکران در هواپیما، اتوبوس و قطار. من سال‌هاست تدریس می‌کنم و با سیستم‌های آموزشی سینمایی کشور در ارتباط هستم، نمایش‌هایی از این دست بازخوردهای فرهنگی و آکادمیک فراوانی برایشان دارد که بعد از اکران این کارها را انجام می‌دهم.

آیا در هنگام اکران فیلم‌تان مورد انتقاد قرار گرفته‌اید که چرا در این شرایط اکران دارید؟

مردم نمی‌توانند این سوال را از من بپرسند و نمی‌پرسند چون من برآمده از میان فقر، درد، رنج و اندوه خود آنها هستم، آن‌ها من را می‌شناسند؛ از کوهستان‌های سیلان گرفته تا تیلورن، جوادیه، شوش و راه‌آن. به طور مثال اگر من الان یک شعر بیاورم مردم عوام تصور می‌کنند که شعر آدم‌های خوشحالی هستند! خنده‌دار است که بگویند چرا شعر می‌گوی در صورتی که مردم عزادار هستند؟ مگر می‌شود رمان نویس رمان ننویسد چون شرایط جامعه این‌گونه است؟ رضا پراهنی «رازهای سرزمین من» را بین سال‌های ۵۷ تا ۵۹ نوشته است. شما بفرمایید آیا او بی‌توجه به ملت است؟! فردی که اکنون دارد فیلم می‌سازد برای رنج مردم می‌سازد. این نوع فصولت غلط است. سینماگری که سمت ضد ملت می‌ایستد باید به او حمله کرد. اطمینان دارم که من مردمی‌ترین فیلم‌ساز این کشور هستم.

برای تبلیغ فیلم «اینان» چه کاری انجام داده‌اید؟

دو تیزر ساخته شد و چند پوستر طراحی کردیم که همراه با عکس‌های فیلم، در صفحات مجازی هنرو تجربه به اشتراک گذاشته شد.

برنامه آینده‌تان چیست؟

در حال ساخت مستند و تدوین مستندهایی هستیم که قبلاً روی آنها کار کردم، فعلاً ترجیح می‌دهم در حوزه مستند کار کنم، البته پروانه ساخت فیلم جدیدم توسط تهیه‌کننده اخذ شده است، اما از او خواسته‌ام که صبر کند تا اوضاع بهتر شود.

در پایان گفت‌وگوی باروزنامه «صبا» اگر سخنی درباره ساخت فیلم «اینان» مکنده بفرمایید.

۲۰ سال پیش فیلمی به نام «لو» را ساخته بودم؛ مضمون فیلم درباره حقایقتی است که در جامعه دیده نمی‌شود. اما «اینان» یعنی همین ملت پیش روی مان، آدم‌های معمولی که در کنارمان احساس‌شان می‌کنیم. این فیلم می‌خواهد بگوید، وضعیت «اینان» یعنی همین مردم عادی در مقابله با ایمان و باورهای خود چه می‌کنند؟ به همین دلیل اسم فیلم را «اینان» گذاشتم. اسامی شخصیت‌ها را با دقت انتخاب کردم. شما نمی‌بینید اسامی همچون قریبا، جمشید و خسرو و انتخاب کرده باشم بلکه اسامی همچون جعفر، صغری و کبری، از جنس مردم عادی را انتخاب کردم. تیپ‌ها هم خیلی برایش مهم بود که از هر جنسی در شخصیت‌ها داشته باشم. در انتخاب و طراحی لباس به شدت دقت کردم و برای برخی بازیگران چندین دست لباس طراحی و دوخته شد. خواستم هر فردی در تراز و اندازه خودش از عام تا خاص در این چیدمان باشد. جمله‌بندی‌ها باارها نوشته و بازتویسی شد، دوره بازخوانی فیلم‌نامه هم داشتیم. چون نوع نوشتار من ثقیل است که در تعامل با بازیگران در دورخوانی دیالوگ‌ها را تغییرشان دادم و کلمه دیگری را جایگزین کردم. یکی از بازیگران ما که آیداتی بود لجه مشهدی را به خاطر بازی در فیلم «اینان» یاد گرفت.

و در سینماهای محدود اکران می‌شود در شرایط فعلی، چقدر از فروش فیلم‌تان راضی هستید؟
تاکنون آمار تکرر شده چون می‌دانم فروش قدرتمندی نداریم ولی همان‌گونه که اشاره کردم تهیه‌کننده نمی‌توانست در صف انتظار برای اکران عمومی بماند تا سالن‌های بهتری در اختیار بگیرد. ولی در گروه هنر و تجربه اگر ۲ الی ۴ ماه فیلم روی پرده باشد احتمالاً در حد معقول درآمد خواهد داشت، به خصوص این که در اکران هنر و تجربه ۹۰ درصد فروش به تهیه‌کننده تعلق می‌گیرد. تعداد تک‌سالن‌های اکران فیلم در سراسر کشور خیلی زیاد است و جای امیدواری دارد، البته تا کنون، فیلم در مشهد با زتاب خوبی داشته است.

شرایط سینما و اکران را در ایران چگونه ارزیابی می‌کنید؟

باید می‌توانست خیلی بهتر از این باشد. خوشحال هستم که تکه‌ای از اندیشه، ذهن و روحم را در فیلم «اینان»، گنجاندم. مشکلات مالی زیادی داشتیم لیکن گلایه نیست، از تهران دور بودیم و برای تهیه پرچی از آکسسوارها ما دچار زحمت زیادی می‌شدیم، آماده کردن صحنه برای شروع فیلم برداری طول می‌کشید. تمام عوامل پشت صحنه فیلم‌ام از هنرمندان مشهد و سیار حرفه‌ای بودند، این نکته را هم بگویم که هتلی که در فیلم اینان می‌بینید، کاملاً هم سو یا این فیلم یازسازی شد. و به همت خومان طراحی شد، و هیچ آکسسواری متعلق به خود هتل نبود؛ دیوارها را رنگ کردیم، تابلو نصب کردیم، فرش خریدیم، حتی تردها را رنگ کردیم، جای گلدان جوش دادیم و حسایی برای هتل هزینه کردیم.

با توجه به این که فیلم «اینان» در گروه هنر و تجربه

